

Z/17/062171 / D - 172583
25 april 2017

AANGETEKEND

Gemeente Vlagtwedde
T.a.v. het college van burgemeester en wethouders
Postbus 14
9550 AA SELLINGEN

Stichting Achmea Rechtsbijstand
Postbus 4116
7320 AC Apeldoorn

Sophialaan 50
Leeuwarden

Telefoon 088 462 3700
Fax 088 462 2799
klantenservice@achmearechtsbijstand.nl
www.achmearechtsbijstand.nl

Datum
21 april 2017
Onderwerp
zienswijze

Ons zaaknummer
R207085080
Uw kenmerk

Behandeld door

Geachte college,

Namens mijn cliënten, [REDACTED] wonende Munnekemoer Oost 49 te Ter Apel wil ik hierbij gebruik maken van de mogelijkheid zienswijzen in te brengen naar aanleiding van de ter visie gelegde ontwerpvergunning krachtens de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) voor een groot aantal activiteiten alle verband houdende met de uitbreiding van het melkveebedrijf van Rass Future Farms B.V., Munnekemoer Oost 44 te Ter Apel.

Cliënten wonen in de directe omgeving van het bedrijf. Momenteel is dit een relatief klein agrarisch bedrijf (waar sinds ongeveer 10 jaar geen actieve veeteelt meer wordt uitgevoerd) dat gevestigd is in de lintbebouwing van de Munnekemoer Oost. Cliënten zijn bevreesd dat door de zeer grootschalige uitbreiding van het bedrijf die met deze vergunning wordt gefaciliteerd, de woon- en leefkwaliteit ter plaatse zeer negatief zal worden beïnvloed.

Deze zienswijzen richten zich primair tegen alle aangevraagde activiteiten. Daar waar expliciet of impliciet een zienswijzegrond relatie heeft met verschillende activiteiten moet die relatie ook worden aangenomen, zonder dat deze expliciet is benoemd.

De aangevraagde vergunning leidt, als die wordt gehonoreerd, tot de bouw van 5 grote stallen waar in totaal bijna 1000 dieren worden gehuisvest, bestaande uit zowel melkvee als jongvee, op een locatie die daar volgens cliënten totaal ongeschikt voor is, in aanmerking genomen de directe omgeving. Vooraf merk ik ten algemene op dat deze aanvraag, in de huidige tijdsgeest gezien, uiterst merkwaardig overkomt. In de pers van de afgelopen maanden wordt veelvuldig aandacht geschonken aan het feit dat het melkveebestand in Nederland gedurende de laatste jaren veel te veel is gegroeid en er rigoureuze maatregelen moeten worden genomen om dat veebestand in te

perken waaronder het slachten van dieren. Het is in dat kader uiterst merkwaardig dat een dergelijk initiatief thans het daglicht ziet. Daar komt bij dat deze locatie niet geschikt is voor een dergelijk megamelkveebedrijf.

Cliënten hebben ernstige bezwaren tegen de verlening van de gevraagde vergunning en willen daarom het volgende naar voren brengen.

Algemeen

1. Procedureel

In de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is de hier toepasselijke uniforme openbare voorbereidingsprocedure uitgewerkt in afdeling 3.4. Artikel 3:12 schrijft voor dat voorafgaand aan de terinzagelegging van de ontwerpbesluit een bekendmaking daarvan moet worden gedaan. De periode van terinzagelegging start volgens de bekendmaking in de Staatscourant op 16 maart 2017. De kennisgeving is evenwel gedateerd op 17 maart 2017. Daarmee wordt formeel niet voldaan aan de eis dat voorafgaand moet worden kennis gegeven. Dat handelen is daarmee in strijd met de Awb.

De activiteit milieu

2. De activiteit milieu valt uiteen in de beoordeling en toetsing van een groot aantal deelaspecten. Bij verschillende van die aspecten is de ligging van de projectlocatie c.q. de woning van cliënten van belang, waarbij met name de vraag of sprake is van een ligging binnen dan wel buiten de bebouwde kom relevant is. De gemeente Vlagtwedde heeft in het kader van de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) een beleidsregel vastgesteld waarbij de grens van de bebouwde kom is vastgesteld. Die grens is juist getrokken ter hoogte van de locatie Munnekemoer Oost 44. De bebouwing ten noorden daarvan ligt volgens die beleidsregel binnen de bebouwde kom en ten zuiden daarvan buiten de bebouwde kom. De woning van cliënten ligt op grond van die indeling dus buiten de bebouwde kom. De vraag is of die vaststelling juist is. In de Memorie van Toelichting bij het wetsvoorstel voor de Wgv is vermeld:

"De grens van de bebouwde kom wordt niet bepaald door de Wegenverkeerswetgeving, maar evenals in de ruimtelijke ordening door de aard van de omgeving. Binnen een bebouwde kom is de op korte afstand van elkaar gelegen bebouwing geconcentreerd tot een samenhangende structuur."(...)De bebouwde kom kan namelijk worden omschreven als het gebied dat door aaneengesloten bebouwing overwegend een woon- en verblijffunctie heeft en waarin veel mensen per oppervlakte-eenheid ook daadwerkelijk wonen of verblijven."

De plaatselijke situatie zal derhalve moeten worden beoordeeld om te bepalen of wel of niet sprake is van de bebouwde kom. Uit jurisprudentie blijkt dat de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, naast de aard en omvang van het te beoordelen gebied, mede de aard van de omgeving en de afstand tot een dorpskern bepalend laat zijn of wel of niet sprake is van bebouwde kom. De situatie beoordelend dient de grens van de bebouwde kom in dit geval te liggen op de gemeentegrens. De intensiteit van de bebouwing ten noorden en zuiden van de inrichting is immers niet wezenlijk verschillend. De stelling van cliënten is dat de beleidsregel in deze wegens strijd met de wet buiten toepassing dient te blijven en de locatie van cliënten behoort tot de bebouwde kom. Ik daarop hierna nog terug.

3. M.e.r.-beoordelingsplicht

U heeft geoordeeld dat er geen milieueffectrapport behoeft te worden opgesteld. Op grond van onderdeel D (D-14) van de bijlage behorende bij het Besluit milieueffectrapportage geldt een grens van meer dan 200 stuks melk-, kalf- of zoogkoeien ouder dan 2 jaar (Rav cat. A.1 en A.2) en 340 stuks vrouwelijk jongvee tot 2 jaar (Rav cat. A 3). Omdat die grens wordt overschreden geldt een m.e.r.-beoordelingsplicht. In dat kader heeft u op basis van de aanmeldnotitie, bij besluit van 28 oktober 2014, besloten dat voor het voorgenomen initiatief geen milieueffectrapport opgesteld hoeft te worden. Cliënten zijn het daarmee niet eens. Gelet op de schaalgrootte van het bedrijf en de ligging in de omgeving is het opstellen van een milieueffectrapport geboden temeer nu specifiek voor deze situatie wordt afgeweken van de Omgevingsverordening Groningen voor wat betreft het verbod op de vestiging van een dergelijk groot bedrijf in de provincie. Dit bedrijf is kennelijk één van de weinige bedrijven die, in afwijking van de provinciale regels, mogen uitgroeien kennelijk vanwege het feit dat het al een eerder voorgenomen initiatief is. In de Omgevingsverordening, ik kom daarop nog terug, is de maximale maat van een bouwperceel in beginsel 1 ha. Dit bedrijf wordt ruim 7x zo groot, zodat er aanleiding is uiterst kritisch te zijn in de beoordeling van de aanvaardbaarheid daarvan. Het opstellen van een milieueffectrapport is in dat geval noodzakelijk om alle effecten, inclusief alternatieven, goed in beeld te brengen en op basis daarvan de aanvaardbaarheid te kunnen beoordelen.

4. Het Besluit emissiearme huisvesting veehouderij

Toetsing aan de Wet ammoniak en veehouderij is in dit geval niet aan de orde gelet op de ligging ten opzichte van de kwetsbare gebieden. Echter de ammoniakemissie is wel relevant vanwege de eisen uit het Besluit emissiearme huisvesting veehouderij. Dit besluit stelt maximale emissie-eisen voor huisvestingssystemen voor onder meer melkvee en jongvee. Voor de diercategorie melkrundvee gelden volgens bijlage 1 behorende bij het Besluit verschillende maximale ammoniakemissiewaarden in kilogram per dierplaats per jaar, afhankelijk van het moment waarop de stal is gerealiseerd c.q. een vergunning is aangevraagd.

In artikel 3 van het Besluit emissiearme huisvesting is aangegeven welke emissiewaarde in welk geval van toepassing is. In de ontwerpvergunning wordt de stelling ingenomen dat op grond van het bepaalde in artikel 3, lid 3 van het Besluit emissiearme huisvesting voor de huisvestingssystemen in melkrundveestallen 1 en 2 een maximale ammoniakemissiewaarde van 12,2 kg per dierplaats per jaar geldt. Die stelling kan alleen worden aangenomen als wordt voldaan aan de eisen die in artikel 3, lid 3 van het besluit staan. Als die uitzondering van toepassing is, dan is het gevolg dat de norm uit kolom A geldt in plaats van die uit kolom B. Cliënten bestrijden dat die uitzondering hier van toepassing is. Weliswaar is op 21 november 2011 de aanvraag voor een omgevingsvergunning ingediend maar die was op 30 juni 2015 niet volledig en dat is vereist. Immers uit de ontwerpbeschikking blijkt dat de aanvraag sedert de indiening een groot aantal malen is aangevuld. In die omstandigheid kan niet worden gesproken van een tijdig ingediende ontvankelijke aanvraag.

Daarnaast is het zo dat ook om andere redenen die uitzondering niet van toepassing is. Immers, nu het aannemelijk is dat die stallen niet vóór 1 januari 2018 zullen zijn gerealiseerd, geldt zonder meer de norm uit kolom C. En in dat geval voldoen de stallen niet aan de norm. Immers voor stallen die ná 1 januari 2018 worden opgericht, geldt gelet op de tekst van die bepaling, sowieso de norm van kolom

C.

Daar komt dan bovendien bij dat, anders dan wordt gesteld in de ontwerpbeschikking, voor jongvee wel een maximale emissienorm geldt (van 2,5 kg NH₃ per dierplaats per jaar. De conclusie is dat de huisvestingssystemen niet voldoen aan de eisen van het Besluit emissiearme huisvesting. En dat brengt met zich mee dat ook voor allerlei andere beoordelingen de ammoniakemissie vanwege de inrichting onjuist is vastgesteld, zoals in het kader van de beoordeling van de Wet natuurbescherming. Daar waar, rekening houdend met die emissienormen is gerekend is derhalve uitgegaan van een onjuist uitgangspunt.

5. Geur vanwege de mestopslag

De stallen worden niet voorzien van mestkelders. De mest van de stallen 1 tot en met 4 wordt door middel van mestschuiven (met uitzondering van stal 5) uit de stallen verwijderd en via een tussen de stallen gelegen mestafstortgoot via een ondergrondse mesttransportleiding naar de afgedekte mestsilo's verpompt. De totale mestopslagcapaciteit bedraagt ca. 9.600 m³. Omdat in dit geval de mest niet onder de stallen wordt opgeslagen maar in silo's, heeft u de opslag apart beoordeeld. In een separate bijlage wordt die geurbeoordeling nader toegelicht. In die beoordeling worden de beide geurbronnen t.w. de geur van de stallen en die van de mestopslag in de silo's apart beoordeeld. Verzuimd wordt echter om het cumulatief effect in de beoordeling mee te nemen. Met name in de open stallen is er gedurende de gehele dag een groot contactoppervlak tussen de mest en buitenlucht

hetgeen voor de beoordeling van de totale geurbelasting eveneens relevant is. De geurbeoordeling is daardoor gebrekkig.

6. De geluidsaspecten

In het kader van de behandeling van de aanvraag is door de aanvrager een (aangevuld) akoestisch rapport opgesteld en bij de aanvraag gevoegd. Bij de vaststelling van de geluidsnormen wordt normaal gesproken uitgegaan van de Handreiking Industrielawaai en Vergunningverlening. Die handreiking is daartoe algemeen geaccepteerd en ook toegelaten in de jurisprudentie. Die handreiking gaat ervan uit dat in beginsel voor het bepalen van de richtwaarden als uitgangspunt geldt de aanbevolen richtwaarden zoals die, gekoppeld aan de typering van de omgeving, voortvloeien uit tabel 4 uit de handreiking.

U heeft echter een beleidsregel vastgesteld die erop neerkomt dat de normstelling uit het Activiteitenbesluit wordt toegepast voor agrarische bedrijven buiten de bebouwde kom. Feitelijk krijgen bedrijven daardoor meer geluidsruimte, omdat de normstelling dan (met 45, 40 en 35 dB(A) voor dag-, avond- en nachtperiode) 5 dB(A) ruimer is dan normaal. In de ontwerpvergunning wordt echter deze beleidsregel niet benut vanwege de ligging van de inrichting net op de grens, maar wordt uitgegaan van de normstelling uit de Handreiking. In dat geval had u echter ook moeten uitgaan van de normstelling die geldt voor die specifieke situatie namelijk een landelijke omgeving, met normen van 40, 35 en 30 dB(A) voor respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode. Als twijfel zou bestaan over de vraag welke omgevingstype in dit geval maatgevend is, dan dient het referentieniveau van het omgevingsgeluid te worden bepaald overeenkomstig de daarvoor geldende regels in de handreiking. Dat heeft u niet gedaan en daarom kunt u niet uitgaan van de normstelling zoals dat in de ontwerpvergunning gebeurt. U had derhalve ervan moeten uitgaan dat sprake is van een landelijke omgeving met de daarbij behorende richtwaarden. De normstelling voor indirecte hinder wordt ter plaatse van de woning van cliënten overschreden. Die overschrijding wordt onder meer veroorzaakt door het feit dat alle verkeer over de nieuw te realiseren inrit rijdt en niet (langer) over de Eikenlaan. Dat is kennelijk een bewuste keuze om de woning met huisnummer 39 minder te belasten, doch dit heeft wel tot gevolg dat de belasting voor de woning van cliënten fors toeneemt.

7. Overlast van ongedierte

Het optreden van met name vliegenoverlast is bij melkveebedrijven zeer wel voorstelbaar, zeker bij bedrijven met deze omvang. Aan de ontwerpvergunning is weliswaar een voorschrift verbonden, die dit moet tegengaan doch dat is niet handhaafbaar en bovendien niet effectief. Er zijn verdergaande maatregelen nodig om hinder van optredend ongedierte genoegzaam tegen te gaan.

8. Volksgezondheidsaspecten

Volksgezondheid moet als aspect worden betrokken bij de beoordeling van de omgevingsvergunning milieu. Risico's voor de volksgezondheid vallen immers onder de gevolgen voor het milieu van artikel 1.1 lid 2 Wet milieubeheer. Dit volgt uit artikel 2.14 lid 1 onder a onder 1°, artikel 1 lid 2 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en artikel 1.1 lid 2 Wet milieubeheer. Het college dient een vergunningaanvraag voor de activiteit milieu te beoordelen aan de hand van de ten tijde van het nemen van het besluit meest recente, algemeen aanvaarde milieutechnische inzichten. Dat is constante jurisprudentie van de ABRvS. Het rapport Veehouderij en gezondheid omwonenden (VGO-rapport) dat is uitgevoerd in het oostelijk deel van Noord-Brabant en in Noord-Limburg door het RIVM, de Universiteiten Utrecht en Wageningen en het NIVEL geeft enig inzicht in de relatie tussen veehouderijen en volksgezondheid. Dat rapport is verschenen in juli 2016 en dus relatief nieuw, doch niet betrokken bij de beoordeling. Als bijlage bij de stukken is een rapport gevoegd van de GGD Groningen van 10 september 2014. Dat onderzoek gaat niet uit van de meest recente kennis en wetenschap over de gevolgen van veehouderijen op de gezondheid. Zo wordt daarin aangegeven dat niet bekend is in welke mate fijn stof risico's voor de volksgezondheid heeft. Met name over dit aspect is de laatste tijd veel meer informatie beschikbaar gekomen. Geconcludeerd wordt in dat advies dat er door uitvoering van het initiatief een toename te verwachten is van de blootstelling aan ammoniak, geur, fijn stof en geluid, mogelijk ook van endotoxinen en licht. Van de toename van blootstelling aan fijn stof en endotoxinen is aldus het advies niet te voorspellen of er effecten op de gezondheid zullen zijn, maar er is geen reden om aan te nemen dat bij realisatie van het initiatief hierdoor een duidelijk verhoogd of onaanvaardbaar risico zal optreden. Het lijkt mij merkwaardig dat er wordt gesteld dat niet te voorspellen is of er effecten op de gezondheid zullen zijn en vervolgens wordt geconcludeerd dat er geen reden is om aan te nemen dat die onaanvaardbaar zijn. Die conclusie gaat mank. Het aspect volksgezondheid is volgens cliënten niet beoordeeld aan de hand van de meest recente informatie. In dat verband is van belang het eerder genoemde rapport Veehouderij en gezondheid omwonenden (VGO-rapport) dat in juli 2016 is uitgebracht. Daaruit blijkt dat er een relatie is te leggen tussen het optreden van bepaalde ziekten en de aanwezigheid van (intensieve) veehouderijen in de directe omgeving. Het rapport Veehouderij en gezondheid omwonenden (VGO-rapport), het endotoxinenrapport (fase 3a) en het stalmaatregelenrapport van de Wageningen Universiteit geven belangrijke informatie voor deze beoordeling en dienen bij deze beoordeling te worden betrokken.

De activiteit planologisch afwijken

9. De aanvraag heeft betrekking op een nieuw bouwblok ten behoeve van het uitbreiden van het melkrundveebedrijf met 5 rundveestallen, een melkstal, sleufsilos ten behoeve van de opslag van voer en 4 afgedekte mestsilos voor de opslag van de vloeibare mest afkomstig uit de stallen. Daarnaast omvat de aanvraag een tweede bedrijfswoning. De aangevraagde activiteiten zijn in

strijd met de ter plaatse geldende bestemmingsplannen. Voor het mogen afwijken van het bestemmingsplan is volgens de Wabo een verklaring van geen bedenkingen nodig van de gemeenteraad. Die is in ontwerp afgegeven op 28 april 2015. Een bestemmingsplan, maar ook een vergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan zoals hier aan de orde, moet voldoen aan de regels uit de Omgevingsverordening van de provincie. Die verordening is in 2016 opnieuw vastgesteld. In die verordening zijn beperkingen gesteld aan de oppervlakte van agrarische bouwpercelen. In artikel 2.26.5 is een afwijkende regeling voor de gemeente Vlagtwedde opgenomen die inhoudt dat artikel 2.26.2 en artikel 2.26.3 niet van toepassing op een bestemmingsplan van de gemeente Vlagtwedde dat voorziet in een nieuw agrarisch bouwperceel of uitbreiding van een bestaand agrarisch bouwperceel ten behoeve van respectievelijk de vestiging en uitbreiding van een melkrundveehouderijbedrijf, waarvoor vóór 20 maart 2013 een omgevingsvergunning is aangevraagd en de maatwerkmethode met betrokkenheid van de provincie is toegepast. Kennelijk wordt op die grond geconcludeerd dat medewerking alsnog mogelijk is. Cliënte bestrijden evenwel dat dit zo is. Die bijzondere regeling voor de gemeente Vlagtwedde richt zich op nieuwe bouwpercelen c.q. het vergroten van een agrarisch bouwperceel tot een omvang van 2 ha. Dat immers zijn de twee verboden die met artikel 2.26.5 buiten werking worden gesteld. In de verordening is een nieuw agrarisch bouwperceel omschreven als: het aanduiden van een agrarisch bouwperceel op de verbeelding van een bestemmingsplan ten behoeve van bedrijfsvestiging op gronden waarop krachtens een op dat moment geldend bestemmingsplan nog geen zelfstandige, bij elkaar behorende bebouwing ten behoeve van een agrarisch bedrijf is toegestaan. Een agrarisch bouwperceel is gedefinieerd als: een op de verbeelding van het bestemmingsplan aangeduid aaneengesloten stuk grond waarop volgens de regels van een bestemmingsplan zelfstandige bij elkaar behorende bebouwing ten behoeve van een agrarisch bedrijf is toegestaan.

Het bouwperceel zoals dat in de voorliggende ontwerpvergunning is opgenomen (inclusief de beide bedrijfswoningen) heeft een oppervlakte van ongeveer 8 ha. Immers alle bebouwing hoort bij elkaar dus zowel alle bedrijfsbebouwing alsmede de beide bedrijfswoningen. Het zijn ten slotte bedrijfswoningen. Behalve de twee genoemde artikelen (die dus voor Vlagtwedde onder omstandigheden niet gelden) is er nog een bepaling opgenomen in artikel 2.26.4 op grond waarvan het niet is toegestaan een agrarisch bouwperceel te hebben groter dan 4 ha. Van die verbodsbepaling is geen ontheffing mogelijk en die situatie doet zich hier voor. Immers het gaat om een bouwperceel dat aanmerkelijk groter is dan 4 ha. Daarmee is vastgesteld dat dit initiatief strijdig is met de provinciale Omgevingsverordening en daarom niet kan worden vergund.

10. Lichthinder

In artikel 2.24.2 van de Provinciale Omgevingsverordening 2016 is bepaald dat een

bestemmingsplan niet voorziet in de bouw van een nieuwe ligboxenstal waarbinnen de verlichtingssterkte meer dan 150 Lux bedraagt, tenzij de stal tussen 20.00 uur en 6.00 uur is voorzien van voorzieningen waarmee de lichtuitstraling ten minste met 90% wordt gereduceerd. Die eis is opgenomen omdat duisternis in de provincie Groningen benoemd is als kernkwaliteit van het Groninger landschap. In de ontwerpvergunning wordt beschreven dat de in de Provinciale omgevingsverordening opgenomen norm voor lichtuitstoot niet handhaafbaar is, omdat de gehanteerde norm in "Lux" is. Deze norm is voor licht dat schijnt op een oppervlak en niet voor lichtuitstoot in horizontale richting. Bovendien zijn aan de tijden dat het licht schijnt volgens de ontwerpvergunning verschillende belangen van landbouwer en burger verbonden die per locatie en niet in het algemeen nader ingevuld dienen te worden. Dit probleem is onderkend en bedrijfsleven, landbouw- en milieubeschermingsorganisaties hebben gezamenlijk onderzoek gedaan naar de lichtemissie van melkveestallen. Uiteindelijk heeft dit geleid tot het "Convenant lichthinder melkveestallen LTO Noord / FMF / NMF". Uit het convenant zijn een aantal aanbevelingen naar voren gekomen welke bij naleving de lichtemissie in evenwicht brengt met de omgeving zonder dat de bedrijfsvoering wordt belemmerd.

Artikel 2.24.2 stelt dat een bestemmingsplan dat betrekking heeft op het buitengebied niet voorziet in een nieuwe stal waarbinnen de lichtsterkte meer dan 150 lux bedraagt, tenzij de stal tussen 20.00 uur en 6.00 uur is voorzien van voorzieningen die de lichtuitstraling met ten minste 90% reduceren. Ik merk naar aanleiding daarvan allereerst op dat de regel in de Omgevingsverordening volstrekt duidelijk en ook handhaafbaar is. De lichtsterkte is eenvoudig vast te stellen. Daar komt bovendien bij dat de verordening zeer recent opnieuw is vastgesteld en er kennelijk ondanks de geconstateerde "onduidelijkheden" geen aanleiding is geweest de redactie van die regel te wijzigen. Daaraan moet derhalve onverkort worden voldaan. Nu dat niet gebeurt, is sprake van strijd met de Omgevingsverordening.

Op basis van het bij de aanvraag gevoegde lichtplan (document 64 bij de aanvraag) kan kennelijk niet worden beoordeeld of voldaan zal worden aan de regels in voornoemde technische bijlage bij dat convenant. De regels uit voornoemde technische bijlage zijn daarom als voorschriften aan de ontwerpvergunning verbonden. Deze stellingname is op zichzelf opmerkelijk. Los van de waarde van de technische bijlage in deze is het zo dat als wordt erkend dat zelfs niet kan worden getoetst of aan de eisen uit het convenant kan worden voldaan een dergelijk voorschrift dat eist dat daaraan moet worden voldaan aan niet aan de vergunning kan worden verbonden.

Vervolg op de brief van
21 april 2017

Bestemd voor

Bladnummer
9

11. Waardevermindering

Het onderhavig plan leidt voorts tot waardevermindering van de onroerende zaak die in eigendom is van cliënten en overige omliggende onroerende zaken. De aanvrager dient er derhalve rekening mee te houden dat deze schade op hem zal worden verhaald.

Slot

Ik verzoek u de bovengenoemde zienswijzen te betrekken bij uw besluitvorming en de gevraagde vergunning alsnog te weigeren.

Bel of mail ons gerust als u nog vragen hebt

U bereikt mij via de klantenservice op telefoonnummer 088 462 3700. Mailen kan naar klantenservice@achmearechtsbijstand.nl. Uw zaaknummer is R207085080. Wilt u dit nummer altijd noemen als u belt of mailt? Wij kunnen u dan sneller helpen.

Met vriendelijke groet,

